

Færøerne hos Folk, som ikke ere ved deres fulde Fem. Jeg skal anføre de Grunde, som bringe mig til at tro, at det er en saadan Rilde, hvorfra den ærede Ordfører henter sine Oplysninger. Hvis den færøiske Befolkning ikke er velfornøiet med sine Lagthingsmænd, klager det sandelig ikke til den ærede Ordfører, men vælger andre, dygtigere og bedre Lagthingsmænd, og hvis Befolkningen vil klage over sine Embedsmænd, saa vil den sandelig heller ikke klage til ham, men til vedkommende Minister, og endnu er den ærede Ordfører hverken bleven Justitsminister eller Kultusminister, saa at det ikke kan hjælpe Noget, at man klager til ham, og en Mand, som fører saadanne Klager for ham, kan virkelig ikke være rigtig flog. Det var kun disse saa Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at gjøre.

Ordføreren (Høgshro): Jeg maa dertil svare, at det, hvorvidt den eller de, der have klaget til mig, vare ved de fulde Fem eller ikke, er Noget, som jeg ikke her skal indlade mig paa at forhandle om. Jeg har modtaget Klager, som jeg har troet, der var Grund til at nævne her, men videre skal jeg ikke sige derom; hvormegen eller hvorlidet Bægt ærede Medlemmer ville lægge, derpaa, maa bero paa dem selv. Med Hensyn til det Dvrige, som den ærede Rigsdagsmand anførte, da tror jeg, at det ikke paa nogen Maade kan svække, hvad der tidligere er anført med Hensyn til denne Bestemmelse her. Det er vor Mening, at Lagthinget skal spørges, inden der bestemmes om, hvorvidt og paa hvad Maade Loven skal træde i Kraft deroppe. Hvad Lagthinget altsaa vil sige derom, vil naturligvis faa megen Indflydelse paa vor senere Beslutning om dens Gjennemførelse. At der kan være Bestemmelser i Loven, som ikke kunne gennemføres paa Færøerne, derom have vi erklæret iforveien, at vi vare fuldstændig enige, men at der paa den anden Side er Bestemmelser, som kunne gennemføres deroppe, forekommer det mig, at Enhver maa kunne se. Derfor er det, vi have ment, at, naar der forelaa for os en Betænkning fra Lagthinget over, hvad der passede og

ikke passede deroppe, saa kunde det tages under Overveelse, hvorvidt Loven skulde gennemføres eller ikke. Andet staar der ikke her i denne Bestemmelse, og jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan mene, at han paa det Stærkeste maa fraraade det, men han har jo da heller ikke stillet Endringsforslag om, at det skal udgaa; efter vor Mening maa det tvertimod være Noget, som er meget rigtigt og ogsaa for Færøerne meget ønskeligt.

G. B. Minestad: Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa, hvorvidt den Karakteristik, som nu blev givet af den, der har meddelt den ærede Ordfører sine Oplysninger, er rigtig eller ei, men jeg skal blot henstille til det høie Thing, om det er rigtigt, at en Ordfører eller overhovedet en Rigsdagsmand gjør sig til Organ for en Klage over en folkevalgt Institution, som det danske Folkething aldeles ikke staar over eller har Myndighed over. Vilde vi finde det passende, om en Mand i Lagthinget stod op og efter et løst Rygte badlede det danske Folkething, fordi det ikke opfyldte sin Pligt? Dette er et analogt Tilfælde, og jeg synes dog, at Ordføreren, hvor stor en Mand han end er, skulde vogte sig for. Sligt.

Formanden: Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har badlet Lagthinget, fordi det ikke har gjort sin Pligt.

Rettelser.

- Ep. 6480, Lin. 23—24 f. o.: „at der absolut skal være eet Medlem af Amtsraadet og“, læs: „at der ikke absolut skal være eet Medlem af Amtsraadet — thi Amtsraadet er valgt under ganske andre Forudsætninger end, at dets Medlemmer skulde være hestekyndige — og“
- 6480, Lin. 28 f. o.: „i det andet Thing“, læs: „i dette Thing“.
- 6524, Lin. 9 f. n.: „forbudt at fælde“, læs: „forbudt ved Sage og Fælder at fange“.
- 6524, Lin. 7 f. n.: „bryder sig vel ogsaa om den“, læs: „bryder sig vel ogsaa om den om Sammenren“.